

mange flige Gageenheder der skulde gaae paa hvert Embede. Dernæst burde disse Gageenheder deles i en fast Sum, der udbetaltes i Penge, og en variabel Størrelse, der udbetaltes paa en eller anden Maade i Naturalier. Dette troer jeg imidlertid ikke er Noget, som kan gøres i et Dieblisk; der udfordres dertil omhyggelige Undersøgelser, der udfordres Regjeringens Hjælp; have vi ikke den, saa lader det sig ikke gjøre, og saa er der vist ikke Andet for, end at afvente det Tidspunkt, da man ved fælles Kræfter kan søge at naae dette Maal.

Jeg skal til Slutning tillade mig at gjøre en Bemærkning med Hensyn til et andet Punkt, som først er omtalt af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), og som angik, at der skulde gøres den Tilføining til Loven, at Capitels-taxten, hvis den gif ned under 4 Rd., ikke skulde have nogen Indflydelse paa Gagen; det er ganske vist under den Forudsætning, at Folkethinget redigerede Loven saaledes, som den ifjor blev redigeret, og den ærede Minister har jo ogsaa meget klart udtalt sig om, at Loven bør forstaaes saaledes, at der aldrig kan være Tale om at formindste Gagen; men naar jeg alligevel samstemmer med Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds i, at det er rigtigt at gjøre en saadan Tilføining, saa er det virkelig for at virke beroligende paa de Mange, der ikke forstaae Loven, thi det er vist, at der er Mange, som ikke gjøre det. Man troer, Hensigten har været, under andre Forhold at berøve dem Noget af den Gage, de tidligere have havt, men det kan jeg aldrig troe, Hogensomhelst kan have villet, ligesom det heller ikke fra nogen Side er udtalt.

Det er desuden ogsaa af en anden Grund hensigtsmæssigt, at det saaledes bliver slaaet fast, at der for hver Gage gives et Minimum, under hvilket Embedsmanden ikke kan komme, thi det vil aldeles tilbageflaae det Argument, som idag er anført her, og som ogsaa er anført andre Steder, at Embedsmanden ikke veed, hvad han har, naar han lønnes efter Byg. Jeg skal nu ikke tage Hensyn til, at andre Folk,

næringsdrevende Mand, heller ikke vide, hvad de have, men naar vi fastsætte et Minimum, saa veed Embedsmanden, at under det kan han ikke komme, og det skal han da i hvert Tilfælde være indrettet paa at leve for; dersom Løderne saa atter stille sig ugunstige med Hensyn til Kornpriserne i det Hele, saa vil han have Mere at leve af, og det troer jeg er en Fordeel, at han veed det.

J. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

J. A. Hansen: Det var blot den, at den ærede Rigsdagsmand veed, at jeg, da jeg har talt 2 Gange, ikke kan svare ham (Steen: Det veed jeg meget godt!).

Ballentin: Det er en Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen), der har foranlediget mig til at ubede mig Ordet, for at jeg idetmindste for mit Bedkommende kunde forvare mig imod, at der gives Anvendelse paa min mulige Afstemning i denne Sag. Han yttrede nemlig, at Enhver, der ikke for Dieblisset vilde gaae ind paa denne Lov, enten for iaar eller endnu mere, hvis den skulde være permanent, kun kunde undlade det, fordi han ventede, at de kommende Gagelove absolut maatte medføre en fordeeligere Stilling for Embedsmændene.

Jeg veed aldeles ikke og kan ikke vide, hvad Regjeringen maatte tilstigte at forestaae i kommende Gagelove, jeg veed ikke, om de enten ville stille sig heldigere eller uheldigere, end hvis det foreliggende Udkast erholdt en vedvarende Character, men jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at det her saakaldte Bygprincip er en saa vel begrundet Regulator, at man derved kan troe at have løst en vanskelig Opgave, at have fundet et paa enhver Tid passende Weberlag for Embedsmandens Gjerning. Dette var Marsag, hvorfor jeg forrige Gang var i Minoriteten, og hvis jeg og